

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

06 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în următoarea componență:

Președinte:	Iurie Diaconu
Judecători:	Liliana Catan
	Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Postoroncă Aliona în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 iunie 2019, în cauza penală în privința lui

Creciun Alexandru Xxxxx, născut la
xx.xx.xxxx, originar și domiciliat Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 18.03.2019 - 08.04.2019;

Instanța de apel: 23.04.2019 - 26.06.2019;

Instanța de recurs: 28.08.2019 - 06.11.2019;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi, sediul Central din 08 aprilie 2019, *cauza fiind examinată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală*, Creciun Alexandru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 192¹ alin. (2) lit. a), c) Cod penal și art. 192¹ alin. (2) lit. a), c) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa:

- în baza art. 192¹ alin. (2) lit. a), c) Cod penal - 1 (un) an închisoare cu ispășirea acesteia în penitenciar de tip semiînchis;

- în baza art. 192¹ alin. (2) lit. a), c) Cod penal - 1 (un) an închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor stabilite, a fost numită lui Creciun Alexandru pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe termen de 1 an 6 luni, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea aplicată inculpatului, a fost suspendată condiționat pe termen de probațiune de 3 (trei) ani,

cu obligarea acestuia să nu-și schimbe domiciliul pe parcursul termenului de probațiune, fără acordul organului competent.

Cererea procurorului privind încasarea în mod solidar de la inculpați a cheltuielilor de judecată în sumă de 6 663,83 lei, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Leu Victor, în privința căruia hotărârile nu se contestă cu recurs ordinar.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că Creciu Alexandru în noaptea de la 21.09.2018 spre 22.09.2018, împreună și după o înțelegere prealabilă cu Leu Victor și Zidu Valeria, având scopul răpirii mijlocului de transport, fără a-l însuși, au pătruns în garajul lui Efim Țurcan, amplasat în s. Xxxxx, r. Xxxxx de unde au răpit mijlocul de transport de model „Mercedes C200” cu n/î XXX xxx, ce aparține ultimului și împingând automobilul menționat aproximativ 400 m. de la garaj, observând că automobilul nu are acumulator și nu-l pot porni, l-au abandonat.

Tot el, la 22.09.2018, în perioada de timp de la 02.00 până la orele 04.00, împreună și după o înțelegere prealabilă cu Leu Victor, având scopul răpirii mijlocului de transport, fără a-l însuși, au pătruns în gospodăria lui Eugeniu Bălănicu, amplasat în s. Xxxxx, r. Xxxxx de unde au răpit mijlocul de transport de model „Ford Fiesta”, cu n/î XX XX xxx, ce aparține ultimului, după ce s-au plimbat cu automobilul o perioadă de timp, l-au parcat la locul de unde l-au răpit.

Acțiunile lui Creciu Alexandru, au fost încadrate juridic în baza art. 192¹ alin. (2) lit. a), c) Cod penal, *răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire, săvârșită de două persoane, prin pătrundere în garaj* și art. 192¹ alin. (2) lit. a), c) Cod penal, *răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire, săvârșită de două persoane, prin pătrundere în spațiul îngădit.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea parțială a acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

- lui Creciu Alexandru, recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 192¹ alin. (2) lit. a), c) Cod penal, a-i stabili pedeapsă, în conformitate cu art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală și art. 70, 72 Cod penal, sub în formă de închisoare pe termen de 2 ani;

în baza art. 192¹ alin. (2) lit. a), c) Cod penal, a-i stabili pedeapsă, în conformitate cu art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală și art. 70, 72 Cod penal, sub în formă de închisoare pe termen de 2 ani;

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial, de stabilit lui Creciu Alexandru pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe termen de 2 ani 3 luni, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

- lui Leu Victor, recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 192¹ alin. (2) lit. a), c) Cod penal, a-i stabili pedeapsă, în conformitate cu art. 364¹ alin. (8) Cod de

procedură penală și art. 70, 72 Cod penal, sub în formă de închisoare pe termen de 3 ani;

în baza art. 192¹ alin. (2), lit. a), c) CP, a-i stabili pedeapsă, în conformitate cu art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală și art. 70, 72 Cod penal, sub în formă de închisoare pe termen de 3 ani;

în baza art. 349 alin. (1) Cod penal, a-i stabili pedeapsă, în conformitate cu art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală și art. 70, 72 Cod penal, sub formă de închisoare pe termen de 1 an.

În conformitatea cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial, a stabili lui Leu Victor pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu menținerea arestului preventiv până la punerea în executare a sentinței.

În baza art. 103 Cod penal, concomitent cu executarea pedepsei, Leu Victor să fie supus unui tratament medical forțat antihipertensiv, sedativ, rezorbitiv împotriva alcoolemiei cu supravegherea psihiatrului din penitenciar.

A încasa în mod solidar de la Leu Victor și Creciuun Alexandru cheltuielile de judecată în mărime de 6 663,83 lei suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare.

În motivarea cerințelor procurorul invocat:

- instanța de judecată nu a ținut cont, de faptul, că în privința condamnaților anterior au fost aplicate pedepse non privativ de libertate, însă ultimii concluzii necesare n-au făcut și din nou au comis infracțiuni analogice, chiar dacă și-au recunoscut vinovăția și antecedentele penale sunt stinse, scopul pedepsei penale nu a fost atins, prin urmare reeducarea acestora nu a fost posibilă;

- reeducarea și încadrarea inculpaților în societate urmează a fi efectuată numai prin privarea temporară a acestora de libertate, care tot poate duce la atingerea scopului pedepsei, adică la restabilirea echității sociale, corectarea condamnaților, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane;

- instanța de judecată diminuează acel factor de abținere de la comiterea unor asemenea infracțiuni de către alte persoane sau chiar de către inculpați. Acest fapt urmează a fi apreciat și prin prisma gravității pe care o are această infracțiune, precum și în raport cu riscul de a transforma săvârșirea acestei în îndeletnicire, în condițiile când va fi sesizat de către infractor faptul dezinteresului statului de a condamna asemenea cazuri;

- sentința este ilegală în ceia ce privește faptul că instanța nu a încasat de la condamnați cheltuielile de judecată care au fost solicitate de către acuzare în mărime de 6 663,83 lei suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare, or efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârșirea unei infracțiuni, care impune desfășurarea urmăririi și a judecării cauze: pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o, ca urmare, cheltuielile judiciare, imputabile

inculpatului condamnat pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind vinovăția sa infracțională, deoarece fără săvârșirea infracțiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat;

Împotriva sentinței a mai declarat apel și avocatul Jizdan Liliana în numele lui Leu Victor, care a solicitat modificarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care, pedeapsa aplicată lui Leu Victor să fie suspendată conform dispozițiilor art. 90 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 iunie 2019, apelul declarat de către avocatul Jizdan Liliana în numele lui Leu Victor, a fost respins ca nefondat.

S-a admis apelul declarat de către procuror, s-a casat sentința parțial cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, potrivit căreia:

lui Creciun Alexandru, recunoscut vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 192¹ alin. (2) lit. a), c) Cod penal și art. 192¹ alin. (2) lit. a), c) Cod penal, s-a exclus aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, ultimul urmând să execute pedeapsa aplicată în penitenciar de tip semiînchis.

Cheltuielile de judecată în sumă de 6 663 (șase mii șase sute șasezeci și trei) lei și 83 bani, suportate de organul de urmărire penală în legătură cu efectuarea expertizelor judiciare, s-au încasat solidar din contul inculpaților Leu Victor și Creciun Alexandru.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. Colegiul a constatat că instanța de fond, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpaților încadrarea juridică corespunzătoare.

Instanța a reținut că sentința a fost contestată de către apelanți la pedeapsă și în partea încasării cheltuielilor de judecată, iar temei pentru a interveni în sentință din oficiu, conform art. 409 alin. (2) Cod procedură penală, lipsesc.

Cu privire la stabilirea pedepsei inculpaților, Colegiul a constatat, că instanța de fond corect a individualizat pedeapsa stabilită inculpaților, aplicându-le o pedeapsă echitabilă pentru infracțiunile comise, ținând cont de personalitatea acestora, de circumstanțele cauzei, de faptul că anterior au fost condamnați pentru infracțiuni similare, cât și săvârșirea infracțiunii de către persoane în stare de ebrietate, sunt caracterizați negativ, de comiterea infracțiunilor care fac parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave conform art. 16 Cod penal.

Colegiul a menționat că instanța de fond a luat în considerație dispozițiile art. 61 și art. 75 Cod penal, ce determină scopul pedepsei penale, de restabilire a echității sociale și corijare a infractorului, întru prevenirea comiterii de către acesta a altor

infrațiunii, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, ținându-se cont de gravitatea faptei penale și consecințele survenite.

Astfel, instanța de apel a apreciat că modalitatea de executare a pedepsei aleasă în privința lui Creciu Alexandru, nu este în acord cu principiul proporționalității având în vedere faptele comise și că acestea au devenit pentru inculpat o îndeletnicire, anterior fiind judecat pentru fapte similare și care nu a tras concluzii în vederea corectării comportamentului său.

Mai mult, instanța de apel a specificat că, așa cum rezultă din textul sentinței primei instanțe, aceasta și-a motivat dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei aplicate lui Creciu Alexandru menționând că dânsul se poate îndrepta fără a executa real pedeapsa închisorii, ceea ce s-a considerat de către instanța de apel drept o concluzie eronată, care nu poate fi menținută, odată ce s-a stabilit că recunoașterea vinovăției, care atrage incidența procedurii simplificate conform art. 364¹ Cod de procedură penală nu poate fi valorificată ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică.

Ca urmare, Colegiul a apreciat faptul că circumstanțele cauzei care au stat la baza aplicării de către instanța de fond a prevederilor art. 90 Cod penal, de fapt, îndreptățesc stabilirea față de inculpat a pedepsei închisorii în quantum minim față de cel prevăzut de sancțiunea art. 192¹ alin. (2) lit. a) și c) Cod penal și redusă pedeapsa în baza art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

În acest sens, Colegiul evaluând circumstanțele comiterii infracțiunii și comportamentul inculpatului, a reținut că cel mai eficient mijloc de corectare a lui Creciu Alexandru este aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, cu executarea reală a acesteia, reieșind din gravitatea infracțiunii comise, de faptul că anterior a comis infracțiuni similare, or legea penală are drept scop prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către inculpat, cât și de către alte persoane, iar aplicarea instituției suspendării condiționate a executării pedepsei pentru această categorie de infracțiune nu va atinge scopul legii penale, servind ca un exemplu negativ pentru alte persoane din rândul persoanelor predispuse la comiterea faptelor similare.

Cu referire la solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea solidară din contul inculpaților Leu Victor și Creciu Alexandru a cheltuielilor de judecată în mărime de 6 663,83 lei, instanța de apel a statuat că acestea urmează a fi încasate solidar de la inculpați.

În acest sens, instanța de apel a notat că urmărirea și judecarea unei cauze penale ocazionează efectuarea de cheltuieli pentru întocmirea și transmiterea actelor de procedură, pentru administrarea probelor și conservarea mijloacelor materiale de probă, cu retribuirea apărătorilor, precum și cu orice alte cheltuieli necesare normalei desfășurări a procesului penal. În cheltuielile ocazionate de administrarea probelor

se includ și sumele pentru retribuirea cuvenită experților și interpreților pentru serviciul care l-au adus justiției. Spre deosebire de procesul civil, unde sumele necesare acestor cheltuieli sunt avansate de către reclamant, prin plata taxei de timbru, la introducerea acțiunii, în cauzele penale, în care activitatea judiciară se desfășoară din oficiu, sumele necesare cheltuielilor de urmărire sau de judecată sunt avansate, de regulă, de stat, prin organul judiciar în fața căruia se află cauza penală.

Efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârșirea unei infracțiuni, care impune desfășurarea urmăririi și a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o; ca urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind vinovăția sa infracțională, deoarece fără săvârșirea infracțiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat.

Obligația inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală și integrală; întrucât săvârșirea unei infracțiuni atrage în mod inevitabil desfășurarea urmăririi penale și a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului, obligația de a suporta cheltuielile judiciare îi revine în principal acestuia, chiar dacă partea vătămată și partea civilă au determinat, prin cererile lor, producerea unor cheltuieli; de asemenea, obligația de a suporta cheltuielile judiciare este integrală, incluzând toate cheltuielile necesare pentru pronunțarea unei hotărâri de condamnare de către prima instanță.

Așadar, Colegiul a constatat că solicitarea acuzatorului de stat referitor la încasarea solidară din contul inculpaților Leu Victor și Creciu Alexandru a cheltuielilor judiciare în sumă de 6 663, 83 lei este întemeiată, or în conformitate cu alin. (1) art. 229 Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului.

5. Împotriva deciziei instanței de fond, recurs ordinar declară avocatul Postoroncă Aliona în numele inculpatului Creciu Alexandru, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia și menținerea sentinței instanței de fond în privința lui Creciu Alexandru.

În motivarea recursului avocatul indică că la stabilirea pedepsei în privința lui Creciu Alexandru, instanța de judecată a dat o interpretare greșită normelor de drept material, comițând în sensul dat erori de drept. Așadar, luând în considerație că infracțiunea comisă face parte din categoria celor mai puțin grave, inculpatul vina a recunoscut, s-a căit sincer, era oportun ca în privința ultimului să fie menținută sentința instanței de fond, prin care i-a fost aplicată o pedeapsă neprivativă de libertate.

La fel, dispunerea încasării cheltuielilor de judecată din contul inculpaților, este una eronată, deoarece aceste expertize judiciare au fost dispuse de organul de urmărire penală și care sunt acțiuni procesuale în cauze penale, efectuate din contul statului.

5.1. Pe marginea recursului declarat, procurorul depune referință prin care solicită respingerea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.*

Colegiul reține că în susținerea recursului avocatul a invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care prevăd că *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța nu a individualizat corect pedeapsa.* Instanța de recurs menționează însă că, prevederile la care se referă autorul recursului nu sunt aplicabile din punctul de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar servi ca temei de implicare a instanței în sensul casării deciziei instanței de apel.

Colegiul reține că, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, criticând decizia contestată doar în partea ce ține de pedeapsa stabilită inculpatului, considerând-o prea aspră, solicitând în acest sens menținerea sentinței prin care s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei și aplicarea unui termen de probă.

Privitor la pedeapsa stabilită inculpatului de către instanța de apel, Colegiul consideră că aceasta și-a motivat just soluția adoptată în acest sens, acordând deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei, stabilite conform sancțiunii articolului incriminat, iar în sprijinul statuării respective relevă următoarele.

Așa cum se reține din doctrina penală, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei

pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

De asemenea, se reține că la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvârșite, care se măsoară după quantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmând ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

Stabilind modul în care urmează a fi executată pedeapsa numită inculpatului de către instanța de fond, instanța de apel a ținut cont de faptul că circumstanțele cauzei care au stat la baza aplicării de către instanța de fond a prevederilor art. 90 Cod penal, de fapt, îndreptățesc stabilirea față de inculpat a pedepsei închisorii în quantum minim față de cel prevăzut de sancțiunea articolelor incriminate.

În acest sens, Colegiul evaluând circumstanțele comiterii infracțiunii și comportamentul inculpatului, a reținut că cel mai eficient mijloc de corectare a lui Creciu Alexandru este aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, cu executarea reală a acesteia, reieșind din gravitatea infracțiunii comise, de faptul că anterior a comis infracțiuni similare, or legea penală are drept scop prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către inculpat, cât și de către alte persoane, iar aplicarea instituției suspendării condiționate a executării pedepsei pentru această categorie de infracțiune nu va atinge scopul legii penale, servind ca un exemplu negativ pentru alte persoane din rândul persoanelor predispuse la comiterea faptelor similare.

Instanța de recurs reține că solicitarea avocatului privind menținerea în privința lui Creciu Alexandru a sentinței prin care a fost suspendată condiționat executarea pedepsei în baza art. 90 Cod penal, solicitare care de fapt nici nu a fost motivată de către recurent, este neîntemeiată, or doar faptul că recurentul nu este de acord cu pedeapsa stabilită de către instanța de apel, considerând-o prea aspră, nu poate servi ca circumstanță pentru aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse neprivative de libertate.

Subsidiar, Colegiul penal relevă că, textul art. 90 alin. (1) Cod penal prin sintagma „poate”, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme. Acest fapt rezultă și din prevederile legale, care stipulează că: „*Dacă... instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei...indicând numai decît în hotărâre motivele...*”.

Astfel, din examinarea condițiilor în care poate fi acordată suspendarea executării pedepsei, rezultă că aceasta nu este un drept al inculpatului, ci o facilitate,

pe care instanța de judecată este liberă să aprecieze dacă este sau nu cazul să o acorde.

Reieșind din cele expuse, Colegiul concluzionează că instanța de apel a pronunțat o decizie întemeiată și motivată, iar pedeapsa stabilită acestuia, răspunde scopului de corectare și reeducare prevăzut de art. 61 Cod penal, care va duce la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale, iar argumentul invocat de recurent privind aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal, urmând a fi declarat ca neîntemeiat.

Referitor la solicitarea recurentului precum că instanța de apel nefondat a dispus încasarea cheltuielilor de judecată din contul inculpaților în beneficiul statului, Colegiul reține ca fiind argumentată poziția instanței, or, potrivit art. 227 Cod procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali; cheltuite pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delictive; care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat; cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei sau de reconstituire a faptei; cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală. Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Conform alin. (2) art. 229 Cod de procedură penală, instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

Prin urmare, în cazul supus judecării, Colegiul constată că cheltuielile judiciare în sumă de 6 663,83 lei au fost suportate de stat pentru folosirea testului Drager și pentru efectuarea expertizelor medico-legală, narcologică și dactiloscopice.

Subsidiar, Colegiul reține că, obligația inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală și integrală, întrucât săvârșirea unei infracțiuni atrage în mod inevitabil desfășurarea urmăririi penale și a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului, obligația de a suporta cheltuielile judiciare îi revine în principal acestuia.

În viziunea instanței de recurs concluziile expuse pe larg de către instanța de apel în decizia sa, sunt juste iar criticile recurentului nu constituie temeiuri de a

răsturna situația în prezenta cauză, ce ar necesita intervenția instanței ierarhic superioare, în sensul casării hotărârii judecătorești adoptate de instanța de apel. Reținând prevederile sus menționate, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat și potrivit legii decide inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Postoroncă Aliona în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 iunie 2019, în cauza penală în privința lui *Creciun Alexandru*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 05 decembrie 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun